„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 zlr., na kwartał 4 zlr., na miesiąc 1 zlr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 zlr., na miesiąc 1 zlr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 zlr., z przesyłką pocztową 5 zlr. w. a.

Nr. 158. Sobota 11. Lipca 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 11. lipca. „Oesterreichische Correspondenz“ donosi, iż wkrótce ogłoszone będzie rozporządzenie, mocą którego zniesione lub zmodyfikowane będą ograniczenia publicznych rozrywek i balów w pewnych dniach.

Dzisiejsza Gazeta wiedeńska ogłasza traktat żeglugi między Austryą a Anglią tudzież ustawy o zniesieniu amortyzacyi talonów, o dodatkowych potrzebach roku 1867 i o organizacyi izb handlowo-przemysłowych.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała posadę finansowego adjunkta konceptowego przy służbie dla podatków bezpośrednich praktykantowi konceptowemu Sabinowi Lachowiczowi.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów 4. lipca 1868.

Dnia 9. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XXXIV. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 85. Ustawa z d. 29. czerwca 1868 względem organizacyi izb handlowo-przemysłowych.

Nr. 86. Ustawa z d. 30. czerwca 1868 względem zmiany §. 13. ustawy z d. 11. lipca 1854 D. u. p. Nr. 200 dla giełdy wiedeńskiej.

Część nieurzędowa.

Jego Exc. minister sprawiedliwości Dr. Herbst wyjechał na kuracyę do Marienbadu, a tymczasowo zastępuje go Jego Exc. minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra, zaś departament ministerstwa rolnictwa, z powodu wyjazdu Jego Exc. hr. Potockiego do Karlsbadu objął Jego Exc. minister handlu Plener.

Dnia 9go b. m. rozeszła się w Wiedniu pogłoska, że dopuszczono się zamachu na osobie Najjaśn. Pana. „Wiener Abendp.“ upewnia z tego powodu, że pogłoska ta była zupełnie bezzasadna, i że nie wydarzyło się nic takiego, coby ją mogło usprawiedliwić. Tenże dziennik dodaje, że zarządzono już śledztwo dla wykrycia, kto rozpuszcza wieści takie, zatrważające całą ludność monarchii, i że sprawca w razie wyśledzenia będzie zasłużenie ukarany.

Z Czerniowiec donoszą, że dn. 9. b. m. uchwaliła rada miejska jednogłośnie wysłać adres do całego ministerstwa, z oświadczeniem, że ludność miejska zastrzega się przeciwko alokucyi papieskiej i listom pasterskim biskupów o ile one wymierzone są przeciwko ustawom zasadniczym państwa i konstytucyi i przesyła ministerstwu swoje wotum zaufania. Zredagowanie tego adresu powierzono pierwszej sekcyi. Przyjęto także wniosek naglący, aby wysłać adres do ministerstwa handlu z przedstawieniem, aby na wypadek utworzenia kolei czerniowiecko-suczawskiej główny urząd celny w Czerniowcach pozostał.

W Pradze dnia 9go b. m. odbyła się zaoczne druga rozprawa ostateczna przeciw redaktorowi „Politik“ p. Nedoma. Prokuratorya proponowała uznanie go winnym zbrodni zakłócenia spokojności publicznej i skazanie na 2 lata ciężk. więzienia i utratę 3000 zlr. z kaucyi, ewentualnie zaś uznanie go winnym zaniedbania należytej pieczy i skazanie na 6 miesięcy aresztu, tudzież utratę 3000 zlr. z kaucyi. Wyrok miał być ogłoszony nazajutrz.

Redaktor „Hlasu“, deputowany sejmowy Dr. Kodyin skazany za zbrodnię zakłócenia spokojności publicznej na 3 miesiące więzienia i utratę 1500 zlr. z kaucyi.

Dotychczasowy prokurator Jarosch występuje na rozprawach jako nadprokurator a Dr. Hlawatschek jako prokurator.

Palacky i Rieger oświadczają w „Politik“, że podana w „Deut. Allg. Ztg.“ wiadomość o ich rozmowie z kanclerzem państwa br. Beustem jest niedokładna, lecz nie chcą jej ani uzupełniać ani prostować li dla zaspokojenia ciekawości. Zaprzeczają tylko ustępowi według którego mieli oświadczyć iż ubolewaliby, gdyby Rosya nie zajęła Czech w razie rozpadnięcia się Austryi. Są oni przekonani, że związek Czech z Austryą na zasadzie konstytucyi federacyjnej najlepszą jest dla narodu czeskiego rękojmią zabezpieczenia jego historyczno-politycznej indywidualności.

Artykuł bawarskiej półurzędowej „Corr. Hofmm.“ donosi, że rząd bawarski wypracował już projekt do utworzenia stałej komisyi wojskowej trzech państw południowo-niemieckich, który to projekt otrzymał już potwierdzenie króla. „Corr. Hoffm.“ tak o tym przedmiocie pisze: „Od czasu jak w skutek rozwiązania niemieckiego związku także rezydująca we Frankfurcie nad Menem wojskowa komisya związku, została rozwiązaną, dawał się uczuć brak wspólnego organu do uporządkowania wojskowych stosunków całych Niemiec i objawiało się powszechne życzenie, żeby obrona Niemiec południowych została uregulowaną i z obroną całych Niemiec napowrót w związek wprowadzoną. Wypełnienie tego słusznego żądania było usilnem staraniem rządu bawarskiego od czasu zawarcia pokoju pragskiego. Stawały jednak temu znaczne przeszkody w drodze. Przedewszystkiem trzeba było przed utworzeniem takiego wspólnego organu wojskowego uregulować stosunki twierdzy Ulm pomiędzy rządami bawarskim i wirtemberskim. Dopiero kiedy rokowania w tej sprawie doprowadzone zostały do pomyślnego rezultatu, można było dalsze przedsięwziąć kroki. Wypracowano dla tego podczas ostatniej bytności wirtembergskiego pełnomocnika w Monachium projekt do utworzenia stałej komisyi wojskowej z reprezentantów trzech państw niemiecko-południowych, którejby był powierzony nadzór nad twierdzami południowych Niemiec jako też nad całym systemem obrony tychże w związku z obroną całych Niemiec. Projekt ten potwierdził król i odnośne rokowania z rządem wirtembergskim i badeńskim rozpoczną się niezwłocznie. Jest wszelka nadzieja, że na podstawie tego projektu przyjdzie do skutku ugoda i że komisya wojskowa, równie pożądana dla południowych jak i dla całych Niemiec jeszcze w ciągu tego lata wejdzie w życie.“

Wspominając o pogłosce rozpowszechnionej przez wychodzącą w Paryżu „Corr. du Nord-Est,“ jakoby do Berlina przybył adjutant cesarza rosyjskiego, jenerał Moerder, z poleceniem umówienia się poufnie względem zjazdu pomiędzy królem pruskim a cesarzami rosyjskim i francuskim — robi „F. C.“ następujące uwagi: W Paryżu w kołach dobrze poinformowanych nic o takim projekcie nie wiedzą. Cesarz Napoleon, którego zdrowie w ostatnich czasach znowu znacznie się polepszyło, wyjeżdża d. 19. lub 20. b. m. do Plombieres dla dalszej kuracyi, w dzień swoich imienin przybędzie znowu do obozu pod Chalons, a następnie jak zwyczajnie uda się na jesień do Biarritz. Jak upewniają nie zajmują dyplomacyę francuską obecnie żadne ważniejsze rokowania, tak że w kołach rządowych francuskich zwracają uwagę wyłącznie na sprawy wewnętrzne. Wszystkie te okoliczności podają w najwyższym stopniu w wątpliwość powyższe doniesienie, tem bardziej, że trudno pojąć jak inicyatywa takiego zjazdu mogłaby wyjść od Rosyi i jakby można traktować o tym projekcie właśnie teraz w Berlinie, kiedy hr. Bismarka nie ma w stolicy i kiedy nawet sam król przygotowuje się do wyjazdu.

Wszystkie doniesienia, które z departamentów do Paryża przychodzą, konstatują, że opinia publiczna zaczyna występować coraz nieprzyjaźniej przeciw dotychczasowemu systemowi rządu stawiania urzędowych kandydatów. Nawet sami prefekci w swoich sprawozdaniach dają do zrozumienia, że ten system już się przeżył. Półurzędowa prasa departamentowa nie mówi już o kandydatach popieranych przez rząd, lecz o takich tylko, którychby rząd zdecydował się przyjąć, tak jakoby ci kandydaci sami rządowi się narzucili.

Przyczynę rozruchów włościańskich, które niedawno zdarzały się w departamencie Charente, tłumaczy „Avenir national“ w następujący sposób: Biskup z La Rochelle, msg. Tomasz, dowiedziawszy się, że w dawnych czasach przed pierwszą rewolucyą francuską, mieli biskupi prawo wywieszania we wszystkich kościołach swojej dyecezyi wyobrażeń herbów swoich, jako znamienia zwierzchnictwa biskupiego. Przed temi obrazami składali wieśniacy daniny i dziesięciny. Daniny te zostały w r. 1789 zniesione, ale biskup Tomasz uznał za stosowne wskrzesić zaniedbany zwyczaj i kazał porozwieszać godła herbowe swoje we wszystkich kościołach należącej doń dyecezyi. Wieśniacy myśleli tedy, że z powrotem dawnego symbolu, powrócą i dawne ciężary i obawa przed tymiż wywołała owe rozruchy.

„Patrie“ donosi, że protokół względem prawa nabywania własności ziemskiej w Turcyi przez Francuzów, został już w Konstantynopolu podpisany i w ciągu tego tygodnia będzie wymieniany.

W drugiej izbie włoskiej na posiedzeniu z dnia 3. b. m. przyjęto znowu sześć artykułów z ustawy względem poboru podatków. W ogóle debata nad tą ustawą bardzo leniwo postępuje. Niektóre artykuły muszą być odsyłane do komisyi sprawozdawczej.

Korespondent z Florencyi do „Monitora“ tak pisze o stosunkach w Romagnii: „Owe wypadki, o których donosiły dzienniki, owe mordy i skrytobójcze zamachy, są wprawdzie faktami okropnemi, ale mają one tylko lokalne znaczenie i nie pozostają w żadnym związku z polityką teraźniejszą. Nie są niczem więcej, jak tylko dowodem demoralizacyi społeczeństwa, która bierze zazwyczaj górę w państwach nie mających tradycyi i sił żywotnych.“

W Hiszpanii sytuacya zaczyna się wyjaśniać. Nie jest już dzisiaj tajemnicą, iż połączenie się progresistów i Union liberal, które od tak dawna nie mogło przyjść do skutku, stało się faktem dokonanym. Wprawdzie jest to tylko chwilowy alians, ale jest on rękojmią ścisłego połączenia się w jednym, antidynastycznym celu. Podstawą jego jest prawo powszechnego głosowania, które ma służyć do osadzenia na tronie nowej dynastyi. O kogo tu idzie, to jeszcze niewiadomo. Kilku przywódzców proponowało najstarszego syna księcia Don Juana de Bourbon, bawiącego obecnie w Londynie, lecz zdaje się, że propozycya ta nie mogłaby przyjść do skutku.

Inni przywódzcy ruchu myślą znowu o unii iberyjskiej, lecz wątpliwem jest, czy umysły dojrzały już do podobnego przeobrażenia, i czyby na nie przystali Portugalczycy, nie widząc dla siebie żadnej korzyści, w obec niespokojności, które przyniosłaby z sobą rewolucya hiszpańska, w obec niewygasłych jeszcze antipatyi plemiennych i nieszczęśliwego stanu położenia finansów hiszpańskich.

Nakoniec chciano także i księcia Montpensier postawić na czele. Rząd hiszpański zdaje się być dobrze o tem wszystkiem zawiadomionym.

Z Katalonii piszą, że w ostatnich dniach prawie całą załogę z Barcelony wysłano na brzeg mor-

ski, obawiają się bowiem nowego wylądowania na wybrzeżach morza śródziemnego.

Z Belgradu donoszą, że rejencya wydała proklamacyę do narodu, w której zapowiada rządy liberalne i postępowanie w duchu ś. p. ks. Michała. Ministrowie dowodzą pierwszymi okólnikami swemi, że ten program wchodzi w życie. Wszyscy ministrowie są zwolennikami postępu. Gdyby nawet Skupczyna nie była postawiła kilka wniosków na liberalne zmiany w konstytucyi, toby też zmiany były nastąpiły. Już bowiem ś. p. książę Michał kazał wypracować ustawy względem wolności druku, odpowiedzialności ministrów i sądów przysięgłych. Oczekiwał on tylko powrotu p. Ristica z jego podróży po Europie, żeby te ustawy ogłosić i złożyć równocześnie nowe ministerstwo. Zbrodniarze pozbawili kraj tego wielkiego męża — ale jego zamiary zbawienne nie poszły w zapomnienie. Serbia w swojej wewnętrznej i zewnętrznej polityce iść będzie drogą wskazaną przez księcia Michała, a Skupczyna postawiła wyraźny wniosek, żeby rejencya w stosunku do mocarstw zagranicznych starała się zachować to stanowisko, które zajmował Obrenowicz III.

Kronika.

(Mianowanie.) Minister spraw wewnętrznych nadał systemizowaną w izbie deputowanych Rady państwa posadę adjunkta przy archiwaryuszu oficyałowi ministerstwa spraw wewnętrznych Janowi Sobkowiczowi.

(Wypadek egzaminu dojrzałości) odbytego na c. k. gymnazyum Franciszka Józefa we Lwowie z końcem roku szkolnego 1868.

Do egzaminu zgłosiło się uczniów 46
między tymi externistów 3.

Przed ustnym egzaminem ustąpiło 4
między tymi externistów 2.

Składało egzamin 42
między tymi externistów 2.

Chlubne świadectwo dojrzałości otrzymało 10
mianowicie: Antoniewicz Eustachy, Bajewski January, Chmura Mikołaj, Fritz Karol, Gorecki Karol, Kłak Wiktor, Kozak Józef, Król Żegota, Lewitowicz Jan, Zawadzki Bronisław.

Świadectwo dojrzałości otrzymało . . 26
Abancourt Karol, Aleksandrowicz Mieczysław, Baczakiewicz Felix, Bałaban Szymon, Bernalewski Władysław, Cetwiński Stanisław, Chrząszczewski Seweryn, Dziamski Franciszek, Hubicki Władysław, Jurkowski Władysław, Kossakowski Władysław, Leszczyński Ludwik, Mańkowski Włodzimierz, Obertyński Adam, Obertyński Emil, Pawlikowski Ferdynand, Reiss Hirsch, Sahajdakowski Stanisław, Serafowicz Jan, Szeptycki Leon, Wojciechowski Romuald, Zawadzki Dyonizy, Zuker Gustaw.

Pięciu uczniom pozwolono składać powtórny egzamin po sześciu tygodniach z pojedyńczych przedmiotów.

Jeden uczeń został na rok reprobowany.

Z dyrekcyi c. k. gymnazyum Franciszka Józefa.

We Lwowie 9. lipca 1868.

(Składki na budowę pomnika dla ś. p. cesarza mexykańskiego Maxymiliana.) Na wzniesienie pomnika dla ś. p. cesarza Maxymiliana wpłynęło do c. k. prezydyum namiestnictwa galicyjskiego: od gminy miasta Krakowa 100 złr., od p. Ludwika Helcla bankiera i wiceprezesa rady gminnej miasta Krakowa 50 złr., od p. Juliusza Florkiewicza, właściciela Więckowic 30 złr., nakoniec od c. k. urzędu powiatowego w Grybowie zebrane w drodze składek 9 złr. 40 h.

(Nieszczęsny wypadek.) W Łopatynie w pow. brodzkim d. 1. b. m. utonęła Apolonia Mikołajewicz, kąpiąc się w stawie.

(Pożar.) Dnia 30. z. m. w Żurawnicy w pow. przemyskim spalił się dom włościański, ogień miał być podłożony, właściciel ratując bydło udusił się w dymie.

(Geograficzny opis Bółgaryi. Dokończen.) Z wyjątkiem kilku miast, miejsca zaludnione w Bółgaryi stanowią wioski, które składają się z nędznych trzciną i słomą pokrytych chat, z niskiem, w kształcie nory wejściem od frontu. Rzadko spotykasz tu domki lub chaty z porządnemi ścianami i drzwiami; najczęściej są to lepianki pomazane gliną i wapnem; rzadko kiedy murowane. Jak zewnątrz wyglądają nędznie, tak chatki te wewnątrz są czyste, schludne i porządne. Albowiem zamiłowanie czystości i porządku jest uderzającym rysem charakteru Bółgarów. Ściany wewnętrzne są proste, starannie gliną wylepione i biało otynkowane, podłoga równa z ubitej ziemi wyłożona jest rogóżką, a u zamożniejszych mieszkańców kobiercami, które zastępują im krzesła i pościel. To nakrycie wraz ze skrzynią, w której chowają odzież, pieniądze i kosztowności, stanowi z kilku garnkami i misami wszystkie sprzęty domowe Bółgarów. Stołów i stołków nie znają w tym kraju. Bółgar je i pije siedząc lub leżąc na podłodze; siedząc też pracują, piorą bieliznę itd. Podobnie jak u Turków palce spełniają funkcye noży i widelców. Można bez ceremonii i obawy przyjąć gościnność u Bółgarów; bez obawy, bo czystość mieszkania i ludzi jest wzorowa, i robactwa ztamtąd nie wyniesiesz. Można tam nawet smacznie zjeść i wypić, jeśli się nie ma wybrednego podniebienia. W każdej chacie podadzą ci pieczoną kurę i dobre wino. Trzeba jednak za to zapłacić, to jest, dać odpowiedni podarunek gospodarzom, bo inaczej drugi raz cię nie poczęstują. Bółgar wprawdzie nie żąda zapłaty od swojego gościa, ale daje tak wyraźnie do zrozumienia, że trzeba mu wynagrodzić jego gościnność, iż podróżny mimowolnie sięga do kieszeni i wtyka mu w rękę kilka groszy. Chciwość jest bowiem zarówno jak ochędóstwo wyrazistym rysem charakteru Bółgarów.

Miasta w Bółgaryi odróżniają się od wiosek tem tylko, że są większem zbiorowiskiem ludzi, i że mają większą liczbę chat z rzadkiemi domami budowanemi na sposób europejski. Gdzie niegdzie spotykają się piętrowe kamienice, w których znajdziesz już meble, jak stoły, krzesła, kanapy, źwierciadła w złoconych ramach i malowane ściany, zwykle z wizerunkiem świętych.

W miastach mieszkają Turcy i Bółgarowie w najlepszej z sobą zgodzie, ale w osobnych dzielnicach. W fortecach jak w Widdyniu, Sylistryi, Szumli i Warnie, większość mieszkańców stanowią Turcy; w miastach otwartych Bółgarowie. Zatargi między Turkami i Bółgarami nader rzadko się zdarzają, gdyż Turcy nie dają do nich powodu, a Bółgarowie także nie lubią szukać zaczepek.

Budowa ciała Bółgarów jest w ogóle kształtna; nie są oni jednak ani tak wysokiego wzrostu, ani tak wysmukli, ani tak silnej budowy jak Serbowie. Nie mają też dumnej i wojowniczej ich postawy. Osobliwością Bółgarów, nie napotykaną zresztą nigdzie na wschodzie, jest dziwny kształt ich czaszki, od przodu sterczącej w kształcie piramidy, tak, iż tylna część głowy prawie zupełnie znika, a cała głowa podobniejszą jest do gruszki niż do jaja. Niekształtność ta nie pochodzi jednak z natury, lecz jest skutkiem starego przesądnego zwyczaju; matki bowiem mocno ściskają czaszkę dziecka, dopóki ta jest miękką.

Niekształtność czaszki Bółgarów mniej uderza w mężczyznach jak w kobietach, zwłaszcza w młodych dziewczętach, z których wiele jest nadzwyczajnie pięknych pod względem rysów twarzy i budowy ciała. Twarze Bółgarów zwykle wyrażają nieśmiałość, oględność i skrytość, a w postawie i ruchach mają coś bojaźliwego. Ubiór mężczyzn po wsiach podobny jest do serbskiego; składa się z szerokich szarawarów dochodzących do kolan i z prostej kurty bez oszamerowania; głowę okrywają okrągłą wysoką czapką z czarnych baranków, która naciśnięta na oczy daje im z daleka postać nader straszną, chociaż Bółgarowie są najdobroduszniejszemi i najspokojniejszemi w świecie ludźmi.

Kobiety noszą spencerki, a od stanika szerokie spodnice, głowę zaś zawiązaną chustką. W większych miastach wszyscy prawie Bółgarowie noszą odzież europejską, tylko głowę okrywają wschodnim fezem; dziewczęta niczem nie osłaniają długich i pięknych warkoczy, które im na plecy spadają, a mężatki chowają swe warkocze pod chustkę; zresztą noszą suknie europejskie. Zarówno w odzieniu swem jak w utrzymaniu domu lud bółgarski miłuje czystość i porządek; jest przy tem nadzwyczaj pilny i pracowity, i tem się wyróżnia od innych ludów wschodnich.

Pod względem rozwoju religijnego i w ogóle duchowego ukształcenia, Bółgarowie stoją o wiele niżej od Serbów, chociaż mają wspólne wyznanie. Wprawdzie zarówno jak Serbowie przywiązani są do swojej religii, i jako chrześcianie uważają się za wyższych od Turków; nabożeństwo ich jednak składa się z formułek, które powtarzają nie rozumiejąc, z częstego żegnania się krzyżem i skrapiania wodą święconą. Do fanatyzmu religijnego Bółgar nie jest zdolny; nie ma do tego ani namiętności, ani wyobraźni, ani natchnienia religijnego lub poetycznego. Duchowieństwo w Bółgaryi nie ma także większego wpływu jak w Serbii.

Bółgarowie w stosunku państwowym do Turków, jak wiadomo, zajmują stanowisko rajasów, to jest niewiernych (nie muzułmańskich) poddanych Porty; a Bółgarya uważana jest jako część składowa i prowincya ottomańskiego państwa. Taki stosunek był nader uciążliwym dla Bółgarów, i niewątpliwie wywarł wpływ na charakter tego ludu. W ostatnich jednak czasach położenie jego znacznie się polepszyło, zwłaszcza pod administracyą gubernatora Mitad-Baszy, który niedawno przeniesiony został do Konstantynopola, dokąd Sułtan powołał go na prezesa nowej rady stanu. System ucisku i zdzierstwa zniknął; Porta gorliwie starała się podnieść dobrobyt i oświatę ludu, ożywić handel i rzemiosła, biła drogi, budowała koleje żelazne, a nawet próbowała ucywilizować lud wiejski, ustanawiając samorząd gminny i zakładając po wsiach szkoły pod kierunkiem ukształconych Bółgarów.

Próby te jednak i wiele podobnych reform, rozbijały się dotychczas o bezwładność i wstręt ludu bółgarskiego ku wszelkim nowościom.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 10. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Owies korzec 3. (do sierpnia w Złoczowskim).

Wykaz

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika".
(Przestrzeń obrotu $47\frac{1}{2}$ mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	Komunikacya osób: wal. aust. złr.	c.	Transport towarów: cetnary celne	Transport towarów: wal. aust. złr.	c.	Razem: wal. aust. złr.	c.
Czerwiec 1868	27431	86951	66	507999	285392	32	372343	98
Od 1. stycznia do 31. maja 1868	106627	301050	09	2603662	1483590	07	1784640	16
Razem . .	134058	388001	75	3111661	1768982	39	2156984	14
Przychód brutto w czer. 1867 wynosił . . .							700501	15

Oprócz tego przewieziono 70.590 cetn. celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Lwów, 11. lipca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (80 ℔) 4 złr. 16 c., żyta (79 ℔) 3 złr. 23 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 80 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 93 c.; hreczki 3 złr., grochu 3 złr. 50 c., ziemniaków 1 złr. 48 c.; cetnar siana 98 c., słomy okłociastej 54 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 31 c., sosnowego 7 złr. 38 c w. a.

W drugiej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Bóbrka zr.	c.	Brzeżany zr.	c.	Stanisławów zr.	c.	Buczacz zr.	c.	Manasterzyska zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	75	4	73	5	.	5	50	5	12
„ żyta	3	20	2	61	2	90	2	85	2	85
„ jęczmienia . .	2	70	2	28	2	10	2	22	2	6
„ owsa	1	50	1	30	1	27	1	45	1	37
„ hreczki	2	80	2	26	2	90	2	30	2	47
„ kukurudzy . . .	.	.	2	76	.	.	2	77	2	68
„ ziemniaków . .	1	50	1	33	1	53	1	20	.	85
Cetnar siana	1	50	1	30	1	12	.	80	1	70
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	4	86	6	90	5	50	5	.
„ „ miękkiego	5	.	3	71	4	40	4	50	4	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	17	.	13	.	14
Mas okowity . . .	.	35	.	42	.	56	.	32	.	60

„Gazeta wiedeńska" ogłasza, że Najjaśn. Pan najwyż. postanowieniem z dn. 6. lipca b. m. raczył najmiłościwiej udzielić br. Ferdynandowi Andrian-Werburg, Drowi. Leopoldowi Mayer-Also-Ruszbach, Maciejowi Konstantemu hr. Wickenburg, Wincentemu Kirchmayerowi, Józefowi Lippmann, A. Reinach, Franciszkowi Werthheim i Augustowi Zang pozwolenie zawiązania spółki akcyjnej w Wiedniu pod firmą: „C. k. uprzywilejowany austryacki bank związkowy."

Ostatnia poczta.

Kraków, 10. lipca. „Czas" donosi: Nuncyusz papieski w Wiedniu Msgr. Falcinelli przybył wczoraj wieczór o 8ej do naszego miasta, gdzie od dwóch dni czeka na niego wspaniały wagon kolei galicyjskiej, który ma go powieść do Lwowa. Nikt z wyższego duchowieństwa nie oczekiwał przybycia dostojnika rzymskiego, a prezydent miasta Dr. Dietl, który jak słyszeliśmy zamierzał powitać go w imieniu miasta, otrzymał z właściwej strony duchownej uwiadomienie, iż nuncyusz przez osoby tylko duchowne ma być powitany. Tymczasem w dworcu kolei oczekiwały przyjazdu nuncyusza osoby prywatne, osobiście mu znajome, u których stanął, a dziś przed południem w dalszą udał się podróż. Obiadować ma nuncyusz w Gumniskach pod Tarnowem, gdzie oraz noc przepędzi, a jutro w sobotę odjedzie do Lwowa i stanie tam u arcybiskupa Wierzchlejskiego.

Peszt, 9. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej ukończono debatę specyalną nad podatkiem gruntowym i rozpoczęto debatę nad podatkiem dochodowym.

Na posiedzeniu izby wyższej oznajmiono że ustawy względem podatku od piwa, wina, mięsa, tytoniu, tudzież względem loteryi i puncerunku, tudzież ustawy względem kolei żelaznych Zakany-Zagrzebskiej, Hatvan-Miskolcz i węgierskiej kolei północnej otrzymały najwyższą sankcyę. Następnie przyjęto ustawę podatkową.

Berlin, 9. lipca. Król przyjmował wczoraj austryackiego pełnomocnika wojskowego hr. Uexküll Gyllenband.

Ateny, 4. lipca. Obiega pogłoska o bliskiem wystąpieniu z gabinetu ministrów sprawiedliwości i wojny.

Przy sprawdzaniu wyborów do izby unieważniono wybory wszystkich przywódzców opozycyi prócz Kechajasa dyrektora banku narodowego.

Rząd zabronił Kreteńczykom przenosić się do Aten.

Książę Napoleon nie przybędzie tu.

Konstantynopol, 5. lipca. Sułtan sam będzie instalował nowe liceum francuskie.

Mustafa Fazil Basza ma być wkrótce wyniesiony na wysokie stanowisko.

Paryż, 9. lipca. Przez cały dzień dzisiejszy nie nadszedł żaden telegram z Madrytu.

„Epoque" zapewnia, że i w Portugalii panuje wzburzenie. Król ma powierzyć margr. Peniche prezydencyę w radzie ministrów, armia zaś miała obwołać najwyższym wodzem księcia Saldanhę.

Paryż, 8. lipca. Msgr. Moustier odpowiedział na uwagi Juliusza Favre względem Krety: Kwestya ta miała trzy epoki; w pierwszej chodziło o to, aby powstaniu na Krecie zapobiedz przez interwencyę Grecyi, w drugiej o to, aby przeszkodzić Turcyi w koncentrowaniu na Krecie sił zbrojnych, a to przez wskazanie jej niebezpieczeństwa gdzieindziej; w trzeciej nakoniec starano się zaprowadzić na Krecie lepsze instytucye.

Co do Niemiec Msgr. Moustier rzekł że Francya zbroiła się w interesie pokoju. Uzbrojenia były i zostaną żywiołem pokoju. Rząd nie może przedłożyć żadnych de-

pesz, ponieważ Francya w interesie pokoju wstrzymywała się zawsze od polemiki z Niemcami.

Jedną tylko napisano depeszę, aby zjazdowi w Salzburgu nadać prawdziwy charakter. Po za tym zjazdem nie ukrywały się żadne myśli wojenne; jeżeli wielokrotnym pokojowym oświadczeniom rządu nie powiodło się zapobiedz niemiłym stosunkom, to stało się to dla tego, ponieważ w szeregach opozycyi rząd napotykał zawsze uporczywe niedowierzanie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lipca.

Hotel George: PP. Padlewski Winc., z Czernic. — Morostaki Alex., z Mołdawy. — Sienicki Wład., z Zamościa. — Żurakowski Gust., z Horobaczy.

Hotel europejski: Hr. Dela Scala Hier., z Juśkowic. — Kęplicz Sid., z Poberezy. — Siemiginowski Ziem., z Torska.

Hotel Langą: Gaus Karol, c. k. pensyon. jenerał-major, z Złoczowa.

Hotel angielski: Kownacki Tad, c. k. szambelan, z Woniowa. — Kunaszowski Dam, z Perekos. — Milewski Kornel, z Mełna. — Tronczyński Fel, ces. ros. podpor., z Sebastopola.

Hotel Kuhna: Schröter Fran., c. k. podporucznik, z Tarnowa. — Chwistek Adam, z Witkowa. — Stepnicki Robert, z Buska.

Hotel krakowski: Krajewski Nikaz., z Czech.

Pod Nr. 179²/₄: Szwejkowski Jan, z Krowicy. — Raczyński Alex, z Okop.

Pod Nr. 514⁴/₄: Krajewski Henr, z Kutkorza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lipca.

PP. Müller Karol, c. k. pens pułkownik, do Dubiecka. — Tronczyński Felix, c. k. podporucznik, do Krakowa. — Ks. Ciocarlan Jerzy, do Bukaresztu. — Iżycki Wikt., do Wiednia. — Goreczyński Adam, do Brzeznicy. — Hermann Zygm., do Rzepniowa. — Pieńczykowski Józef, do Marienbadu. — Medwey Fran., do Sasowa. — Winogrodzki Przem., do Hłuboczka małego. — Wolfahrt Wikt., do Zarubiniec. — Winnicki Tyt, do Nadycz. — Zwoliński Waler., do Czerniowiec. — Ilasiewicz do Drohobycza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 26	+ 15.3	91.	Pd. b.sł.	7
2. god. po poł.	325 65	+ 21.2	55.	„ m	5
10. god. wiecz.	325 93	+ 16.0	69.	PdW. sł.	3

Rano grzmoty, błyskawice i deszcz = 0.00.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 10. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	210	50	211	25
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	183	50	184	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	50	78	—
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	74	—	74	—	73	80	74	30
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	68	—	68	50
Oblig. ind. gal.	67	90	67	90	67	90	68	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	50	90	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—		—	—	77	25	78	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	30	5	35
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	35	5	40
Napoleondor	—	—	—	—	9	2	9	9
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	52½	1	54
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	32	9	40
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	67½	1	68½
Srebro	—	—	—	—	110	50	111	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. lipca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63 40	62.60
od kwietnia do października po 5%	63 30	63 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	68 50	69.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.50	73 —
Metaliki po 5%	58 30	58 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	166.—	166.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.50	166.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79 50	80.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.—	87.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.25	95.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	92 50	92 70
Renty Como po 42 lir. aust.	23.—	23.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

Niższej Austryi	86.—	86 50
Czech	91.50	92 50
Węgier	76 25	76.75
Galicyi	67 75	68 25
Siedmiogrodu	69 75	70 50
Bukowiny	67.—	68 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

Banku narodowego	747.—	749.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	200 70	200 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	624.—	626.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	144 —	144 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1812.—	1815.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	253 60	253.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 40	184 80
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	162 75	163.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	209 —	209 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	528.—	529.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	74.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.80	93.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	75.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	89.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.25	92.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	96.50	98.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.25	89.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.50	96 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.25	135 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.—	94.—
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 —	27.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	175.—	—.—
Salma „ 40 „ „	38.50	39.—
Palfiego „ 40 „ „	30.50	31.—
Clarego „ 40 „ „	31.—	32.—
St. Genois „ 40 „ „	27.—	28.—
Windischgrätza 20 „ „	21.—	22.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	22 50
Keglevicha „ 10 „ „	13.75	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.65	94 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94.95	95.20
Hamburg za 100 M. B.	83.70	83.90
Londyn za 10 ft. szt.	113.60	113.75
Paryż za 100 fr.	45.05	45 05

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.37	5.38
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.05 —	9.06 —
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.—	111.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	50
„ z procentami z maja i listopada	59	10
5% pożyczka narodowa	63	40
Losy z 1860 roku	87	90
Akcye banku wiedeńskiego	746	—
„ „ kredytowego	208	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	70
Srebro	111	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	37½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1541) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 4059-Praes. Bei dem k. k. Landesgerichte in Krakau ist eine Oberlandesgerichts-Rathsstelle mit dem Jahresgehalte von 2625 fl. öst. W. in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in die Wiener Zeitung im vorgeschriebenen Wege an das k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium zu überreichen.

Verfügbare Beamte haben insbesondere nachzuweisen, in welcher Eigenschaft und von welchem Zeitpuncte an, sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt worden sind und bei welcher Casse sie ihre Disponiblitätsgenüsse beziehen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 6. Juli 1868.

(1544) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 7282-Praes. Zur Wiederbesetzung der bei dem Lemberger Oberlandesgerichte erledigten Rathsdienersstelle mit dem Jahresgehalte von 420 fl. öst. W. wird hiemit der Concurs mit der Frist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche an das Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg zu überreichen.

Lemberg, am 30. Juni 1868.

(1542) **Edict.** (1)

Nro. 2722. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte in Bolechow wird hiemit bekannt gemacht, daß auf Grund der hiergerichtlichen bereits rechtskräftigen Bescheide vom 30. November 1866 Z. 3262 und 23ten März 1867 Z. 427 zur Hereinbringung der durch Isaac Kornblüh von Wasyl Małanczyn ersiegten Forderung per 42 fl. öst. W., dann den mit Bescheid vom 14. Februar 1866 Z. 430 mit 2 fl. 22 kr. öst. W., der mit Bescheid vom 14. Juni 1866 Z. 996 mit 9 fl. 6 kr. öst. W., den mit Bescheid vom 30. November 1866 Z. 3902 mit 4 fl. 30 kr. öst. W. zuerkannten und den gegenwärtig auf 17 fl. 96 kr. öst. W. gemäßigten Executionskosten die Feilbietung der dem Wasyl Małanczyn eigenthümlich gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, in Luszki sub Nr. 26 gelegenen Grundwirthschaft, bestehend aus:

1) dem Garten sub top. Zahl 41 im Flächeninhalte von 218 Quad.-Klft.;
2) dem Garten sub top. Zahl 42 im Flächeninhalte von 1 Joch 175 Quad.-Klft.;
3) dem Garten sub top. Zahl 43 im Flächeninhalte von 160 Quad.-Klft.;
4) dem Garten sub top. Zahl 44 im Flächeninhalte von 1 Joch 49 Quad.-Klft.;
5) dem Ackergrunde na Czetwertynach sub top. Zahl 107 im Flächeninhalte von 1186 Quad.-Klft.;
6) dem Wiesengrunde na Pietnistą sub top. Z. 223 im Flächeninhalte von 920 Quad.-Klft.;
7) dem Wiesengrunde sub top. Z. 323 im Flächeninhalte von 2 Joch 712 Quad.-Klft.;
8) der Wiese Jarowyszcze sub top. Z. 417 im Flächeninhalte von 400 Quad.-Klft.;
9) dem Wiesengrunde Seneczyna im Flächeninhalte von 2 Joch 282 Quad.-Klft.;
10) dem Wiesengrunde za Parochów im Flächeninhalte von 1 Joch;
11) dem Wiesengrunde za bachom im Flächeninhalte von ½ Joch;
12) dem Wohnhause sub Nr. 26 —

hiemit bewilligt und zur Abhaltung derselben die Tagfahrten auf den 3. August 1868 und 16. August 1868 in der hiergerichtlichen Gerichtskanzlei jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt.

Zum Ausrufspreise wird der erhobene Schätzungswerth dieser Grundwirthschaft per 89 fl. öst. Währ. bestimmt.

Die weiteren Licitationsbedingnisse und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 6. Juli 1868.

(1543) **Edict.** (2)

Nro. 2290. Vom k. k. Landes- als Preßgerichte in Prag wird bekannt gemacht, daß Franz Kottek, vormaliger Redacteur der Zeitschrift „Politik", zuletzt wohnhaft in Prag, wegen des im §. 65 a. St. G. bezeichneten, nach §. 65 St. G., dann 35 und 36 P. G. strafbaren Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe in den Anklagestand versetzt worden ist.

Da sich Franz Kottek von Prag geflüchtet hat und sein Aufenthaltsort unbekannt ist, wird derselbe gemäß §. 386 St. P. O. aufgefordert, sich binnen längstens 3 Monaten, vom Tage der ersten Einschaltung dieses Edictes in die Prager Zeitung gerechnet, vor das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag zu stellen, widrigens gegen ihn das Verfahren und Erkenntniß in seiner Abwesenheit erfolgen wird.

Prag, am 1. April 1868.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien mit Urtheil vom 22. Mai d. J. Nr. 14583 zu Recht erkannt, daß der Inhalt der Nr. 18 des humoristischen Wochenblattes „Figaro" vom 18. April 1868, 12. Jahrgang, das Vergehen der Ehrenbeleidigung im Sinne des §. 491 St. G., beziehungsweise des Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862 begründe und damit nach §. 36 des P. G. das Verbot der Weiterverbreitung verbunden und nach §. 37 Pr. G. die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare angeordnet. Dieses Urtheil mit obergerichtlichem Decrete vom 21. Juni d. J. Nr. 11568 bestätigt.

Wien, am 3. Juli 1868.

Der k. k. Präsident:
Boschan mp.

Mit gleichlautenden Erkenntnissen des k. k. Landesgerichtes in Strafsachen in Wien vom 26. Mai d. J. Z. 4758 und des k. k. Oberlandesgerichtes vom 24. Juni 1868 Z. 11867 wurde die weitere Verbreitung der Nr. 25 des „Novi Pozor" vom 3. October 1867 wegen des darin enthaltenen Vergehens des §. 300 St. G. auf Grund des §. 36 P. G. verboten.

Wien, am 4. Juli 1868.

Der k. k. Landesgerichtsrath:
Giuliani.

(1537)

(1490) **E d y k t.** (3)

L. 8968. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Barbarę z Gostkowskich Kowalewską, Zofię z Kowalewskich Łobeską, Anastazyę z Kowalewskich Duninową, Franciszka Kowalewskiego, Teofilę Kowalewską, Ignacego Kowalewskiego, Maryannę Kowalewską, Honoratę z Kowalewskich Konradi, Pulcheryą z Kowalewskich Maliszewską, Felicyannę z Kowalewskich Paflową czyli Paftową, Ludwikę Kowalewską, Awita Wilkoszewskiego, Stefana Wilkoszewskiego, Angelę z Wilkoszewskich 1mo Kowalewską 2do voto Duninową i Katarzynę z Wilkoszewskich Radecką czyli Rodecką, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże, że przeciw nim wszystkim, jako współpozwanym, tudzież p. Wacławowi Kowalewskiemu jako pierwpozwanemu p. Teofila Znamięcka na dniu 24. maja 1868 do l. 8968 wniesła pozew względem orzeczenia, iż $^1/_8$ część sumy 4000 złp. w stanie biernym dóbr Zembrzyce dom. 2. pag. 428. n. 17. on. i dom. 84. pag. 480. n. 11. on. intabulowana, jako przez zadawnienie zgasła, wraz z podciężarami ze stanu biernego dóbr Zembrzyce ekstabulowaną być ma, w załatwieniu któregoto pozwu do rozprawy termin na dzień 12. sierpnia 1868 ustanowionym został.

Gdy miejsce pobytu pomienionych współpozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże współpozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata pana Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem współzapozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stawili się lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 9. czerwca 1868.

(1499) **O g ł o s z e n i e.** (3)

L. 1106. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że dla odebrania sumy 36 zł. Abrahamowi Kleinerowi u Bazylego Latyczewskiego należącej się przymusowa sprzedaż realności w Bohorodczanach pod l. domu 334 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na dniu 6. sierpnia 1868, na dniu 26. sierpnia 1868 i na dniu 3. września 1868 o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 6. maja 1868.

(1535) **E d i k t.** (3)

Nr. 2561. Vom k. k. Bezirksgerichte Peczenizyn wird bekannt gemacht, daß am 3ten April 1856 Frau Caroline Rożycka geborne de Begg zu Jabłonów ohne letztwillige Anordnung, doch mit Hinterlassung eines ihr als Erbtheil zugefallenen und als Deposit hiergerichts erliegenden Nachlasses pr. 98 fl. 86 kr. gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von heute gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung des Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Anton v. Wysoczański als Verlassenschaftscurator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Peczenizyn, am 28. Juni 1868.

(1495) **E d y k t.** (3)

Nro. 8970. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż Franciszek Slęzakowski właściciel połowy realności pod l. 27 G. VII. na Kleparzu, zmarł dnia 24. lipca 1847 w Krakowie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli przed c. k. notaryuszem Jakubowskim na dniu 23. lipca 1847 sporządzonego.

Gdy domniemani spadkobiercy Franciszka Slęzakowskiego aktem notaryalnym z dnia 21. grudnia 1848 Jana Kałuzińskiego jako nabywcę wzmiankowanej realności do przyjęcia spadku i postarania się o przyznanie mu tego spadku, tudzież do przepisania tytułu własności po uregulowaniu spadku po tymże Franciszku Slęzakowskim a względnie po dopełnieniu formalności art. 12. ustawy hypotecznej z dnia 27go czerwca 1844 l. 3002 wskazanych, upoważnili; — przeto w skutek zgłoszenia się do spadku tegoż Jana Kałuzińskiego na d. 24. marca 1868 do l. 5438 i w myśl powołanego art. 12. ustawy hypotecznej, wzywa się wszystkich, którzyby jakie prawo do tego spadku sobie rościli, aby w zakresie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej rachując, prawa swe tem pewniej do tut. c. k. sądu krajowego zgłosili, ile że w razie przeciwnym po upływie tego terminu przepisanie tytułu własności wzmiankowanej realności na rzecz zgłaszającego się do spadku prawonabywcy Jana Kałuzińskiego zarządzonem zostanie.

Kraków, dnia 16. czerwca 1868.

(1496) **E d y k t.** (3)

Nro. 5656. C. k. sąd obwodowy w Samborze Michałowi Tustanowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, tudzież w razie śmierci tegoż nieznajomym z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobiercom wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej do tutejszego sądu pod dniem 13. maja 1868 l. 5656 pozew o ekstabulacyę sumy 291 złr. 38 kr. z pn. z stanu biernego części dóbr Tessarowa „Gołuchowszczyzny“ wniosły i o pomoc sądową wezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pozwany Michał Tustanowski a w razie śmierci jego domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na własny koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego a zastępcą p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którymi spór ten wedle istniejących przepisów przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne dowody prawne do obrony ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo też innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, w przeciwnym bowiem razie skutki z swojej opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać mają.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1498) **E d y k t.** (3)

Nro. 1555. C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że pani Emilia Nanowska w tutejszym sądzie pozwem de praes. 5. czerwca 1867 l. 1331 wytoczyła spór prowizoryalny przeciw p. Mikołajowi Czajkowskiemu właścicielowi dobra Dussanów, względem turbowania w posiadaniu prawa wypasu bydła i koni w lesie w Dussanowie położonym, „Steżyna“ zwanym, i że temuż p. Mikołajowi Czajkowskiemu ze względu zapadłej śmierci pozew powyższy doręczony nie został.

Gdy więc spadkobiercy ś. p. Mikołaja Czajkowskiego nie są wiadomi, ustanawia się w tym sporze dla takowych kurator w osobie p. Gracyana Bogusza dzierzawcy dóbr Dussanów i doręczając temuż pozew wyż powołany, oznacza się do rozprawy tego sporu termin na dzień 26. sierpnia 1868 o godzinie 10tej przed południem na miejscu we włości Dusanowie.

Wzywa się więc spadkobierców ś. p. Mikołaja Czajkowskiego, by na powyższym terminie sami stanęli, lub należycie umocowanego pełnomocnika sądowi wskazali, lub ustanowionemu kuratorowi informacyę do tego sporu udzielili, gdyż możebne niekorzystne następstwa sobie sami przepisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego

Przemyślany, dnia 26. czerwca 1868.

(1501) **E d y k t.** (3)

Nro. 346. Ze strony c. k. sądu powiatowego miejsko - delegowanego dla okolic miasta Lwowa czyni się wiadomo, że na dniu 5. kwietnia 1805 Szymon Zając w Kulparkowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku tego, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do tego spadku, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego zgłosili się z prawami swojemi do sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie się za dziedzica, w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym kuratorem panem adwokatem Drem. Czemeryńskim pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców, tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nie przyjęta, lub gdyby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek przez rząd jako dziedziczny sciągniętym będzie

Lwów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1503) **E d y k t.** (3)

Nro. 5658. C. k. sąd obwodowy w Samborze Konstantemu hr. Sierakowskiemu, małżonkom Pawłowi i Annie Porembom, Rozalii Urbańskiej i Salomei Jezierskiej, wszystkim z miejsca pobytu i życia niewiadomym, a w razie ich śmierci tychże z nazwiska, pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej w zastępstwie p. adwokata Szemelowskiego pozew o ekstabulacyę z stanu biernego części wsi Tejsarowa, „Gołuchowszczyzna“ zwanej, obw. Stryjskiego i części wsi Obelnicy obw. Brzeżańskiego nieprawnie zahypotekowanych wierzytelności, jako to: sum małżonków Porembów 90 złr. i 460 złr. m. k. z pn., n. 42 on. i 47 on. na Gołuchowszczyznie, a n. 88 on. i 95 on. na Obelnicy, sumy 200 złr. m. k. z pn. Rozalii Urbańskiej n. 48 on. na Gołuchowszczyznie a 96 on. na Obelnicy, nareszcie Salomei Jezierskiej 400 złr. m. k. n. 49 on. na Gołuchowszczyznie i n. 97 on. na Obelnicy pozew pod dniem 13. maja 1868 l. 5658 wniesły i o pomoc sądową zawezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwani Konstanty hr. Sierakowski, małżonkowie Paweł i Anna Poremby, Rozalia Urbańska i Salomea Jezierska, tudzież tychże domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia tutejszemu sądowi nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na ich własne niebezpieczeństwo i koszta tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle przepisów istniejących przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne do obrony dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, albowiem w przeciwnym razie następstwa z opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1518) **E d y k t.** (3)

Nro. 27872. C. k. sąd krajowy we Lwowie Elżbiecie Kuleschak a względnie jej domniemanym spadkobiercom niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niej Nisson Margosches o wykreślenie zastrzeżenia w stanie czynnym realności pod l. $115^3/_4$ dom. 20, pag. 317, n. 1 haer. uwidocznionego, dnia 20. maja 1868 do l. 27872 wniósł pozew, w skutek którego termin do słownego postępowania na dzień 21. lipca 1868 o godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanej Elżbiety Koleschak a względnie jej domniemanych spadkobierców jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dra. Gnoińskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Gregorowicza za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1473) **E d y k t.** (3)

Nro. 22625. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem czyni wiadomo, że dnia 24. kwietnia 1868 do l. 22625 Otto Zedler wniósł prożbę o wydanie nakazu spadkobiercom księdza Michała Huyson: Aleksandrowi i Janowi Huyson tudzież Zofii z Huysonów Kwiatkowskiej, aby w 14 dniach usprawiedliwienie prenotacyi sumy 2000 złp. na dobrach Tarnawa niżna na rzecz księdza Michała Huyson zapisanej a właściwie $^1/_3$ części tej sumy z procentami z mocy dekretu dziedzictwa z dnia 6. listopada 1809 l. 18911 na nich przypadłej, lub też że ta prenotacya w usprawiedliwieniu zostaje, pod obostrzeniem wymazania tej prenotacyi wykazali, któréjto prożbie uchwałą z dnia 9. maja 1868 do l. 22625 miejsce dano.

Ponieważ miejsce pobytu tych spadkobierców jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla nich i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Rechena za kuratora, a adwokata p. Dra. Frenkla tegoż zastępcą ustanowił, któremu powyższa uchwała sądowa się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. maja 1868.

(1512) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 2331. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach czyni wiadomo, iż na żądanie Zofii Elżbiety Patyńskiej sprzedany zostanie przez publiczną licytacyę grunt pod l. 21-56 w Kobylance, własnością Jana Mużyki będący, na dniu 1. sierpnia 1868 powyżej lub za cenę szacunkową, zaś na dniu 31. sierpnia 1868 nawet i poniżej ceny szacunkowej pod warunkami uchwałą tutejszego sądu z dnia 20. sierpnia 1864 l. 2975 dozwolonemi a w Gazecie Krakowskiej w Nrach. 217, 218 i 219 z r. 1864 w głównej treści ogłoszonemi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 17. czerwca 1868.

Erkenntniß.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25. Juni 1868 Zahl 15404 die Beschlagnahme der Nr. 184 des „Narodni Pokrok“ wegen des im Artikel betitelt „Pochybená politika“ enthaltenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und Ordnung nach §. 65 lit. a. St. G. bestätigt und das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Zeitungsnummer ausgesprochen.

(1539)

(1523) **Edykt.** (1)

L. 1222. C. k. sąd powiatowy w Brzostku wiadomo czyni, że p. Stanisław Bochnak pod dniem 21go maja r. b. do l. 1222 przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Nathanowi Szyps, lub w razie jego śmierci przeciw nieznajomym z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom tegoż pozew o ekstabulacyę prawa hypoteki sumy 200 złr. m. k. ze stanu biernego realności pod l. k. 50 w Brzostku położonej, wniósł i pomocy sądowej dopraszał się, w skutek czego do rozprawy ustnej termin na dzień 12. października 1868 o godzinie 9tej rano postanowiony został.

Wzywa się przeto wymienionych pozwanych, aby na powyższym terminie lub osobiście stanęli albo też ustanowionemu niniejszem dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie p. Porfira Zieniewicza z zastępstwem p. Jana Opielowskiego potzebne do obrony dokumenta udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możliwych środków prawnych do obrony użyli, albowiem w razie przeciwnym wszelkie z zaniedbania wyniknąć mogące skutki, sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 25. maja 1868.

(1497) **Obwieszczenie.** (1)

L. 7289. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, że na zaspokojenie wywalczonej prawomocnym wyrokiem z dnia 20. lipca 1863 do liczby 6773 przez proszącego Jakóba Hryszkiewicza przeciw Hilaryi z Kowalskich Skuratowskiej i Michałowi Matula sumy 106 zł. 25 kr. w. a. z odsetkami po 5proc. od 3. sierpnia 1843, kosztami sądowemi 15 zł. w. a., tudzież kosztami egzekucyjnemi w kwotach 5 zł. i 9 zł. 2 kr. w. a. poprzednio, a teraz w kwocie 6 zł. 72 kr. w. a. przyznanemi, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nr. konskr. 118¾ i gruntów pod l. top. 1555 i 1556 w Stanisławowie położonych, do dłużników należących w 3ch terminach, a to: 20go sierpnia, 17go września i 15go października 1868 o godzinie 10tej zrana w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tej realności i gruntów w ilości 860 zł. 87 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć 10 od sta ceny szacunkowej czyli 86 zł. w. a. w gotówce, która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytantom zaraz zwróconą zostanie.

3. Nabywca będzie obowiązanym złożyć do depozytu sądowego całą cenę kupna po odtrąceniu od niej zapłaconego wadyum najdalej do dni 30tu, licząc od dnia doręczenia prawomocnej uchwały sądowej przyjmującej dokonaną sprzedaż do wiadomości sądu.

4. Gdyby nabywca w Stanisławowie nie mieszkał, powinien zaraz przy licytacyi pełnomocnika tu zamieszkałego wykazać, z władzą do odbierania powyższych uchwał, a najdalej do 8miu dni po licytacyi pisemne w tej mierze pełnomocnictwo sądowi przedłożyć.

5. Gdy nabywca cenę kupna złoży, zostanie dekretem własności nabytej realności i gruntów zaopatrzonym, własnym kosztem w posiadanie onych wprowadzonym, i na swe żądanie za właściciela tej realności i gruntów w stanie czynnym tychże zaintabulowanym, długi zaś i inne ciężary po ów czas realność tę i grunta obciężające, ze stanu biernego tychże ekstabulowanemi i na cenę kupna przeniesionemi.

6. Jeżeliby nabywca postanowionych warunków niewypełnił, w ów czas na jego niebezpieczeństwo i koszta, bez poprzedniego nowego ocenienia tej realności i gruntów nowa publiczna sprzedaż tychże w jednym terminie nastąpi, przy którejto realność i te grunta za jakąbądź cenę sprzedane zostaną, a nie dotrzymujący kontraktu nabywca za każdą szkodę i ubytek odpowie.

7. Nabywca poniesie wszystkie podatki, prawne należytości i opłaty, niemniej wszelkie inne ciężary z posiadaniem tej realności i gruntów połączone od dnia wprowadzenia go w posiadanie fizyczne tychże.

8. Realność ta i grunta sprzedaje się ryczałtem najwięcej ofiarującemu, przeto nie może przysłużać onemu prawo domagania się wynagrodzenia, lub zwrotu za jakiekolwiek ubytki.

9. W powyższych trzech terminach realność ta i grunta tylko wyżej lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną. Gdyby nikt ceny kupna nie ofiarował, przeto do ułożenia ułatwiających warunków termin na 15. października 1868 o godzinie 4tej popołudniu się oznacza.

Akt oszacowania i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 5. czerwca 1868.

(1530) **Edict.** (1)

Nr. 9407. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Fr. Liebe Markheim verehel. Landsberg — die k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. Aerars um executive Intabulirung der Verbindlichkeit zur Zahlung des Steuerbetrages von 26 fl. C. M. oder 27 fl. 51 fl. öst. Währ. sammt Kosten von 10 fl. 50 kr. öst. W. auf der Realität sub Nr. 187 G. X.-147 St. VIII. in Krakau das Gesuch de praes. 6. September 1862 z. Z. 17147 überreicht, welchem unterm 9. September 1862 willfahrt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Fr. Liebe Markheim verehelichte Landsberg unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Geissler mit Substitution des Herrn Dr. Samelson als Curator bestellt, welchem der Tabularbescheid zugestellt wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zu seiner Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, den 16. Juni 1868.

(1534) **Edykt.** (1)

L. 1434. Karolina Zimmermanowa w Gorlicach wytoczyła pozwem z dnia 27. czerwca 1866 r. l. 2598, przeciw Wincentemu Stępniowi, Hipolitowi i Emili Przybysniom, Jakóbowi Stępniowi, Józefowi Stępniowi, Ludwikowi Stępniowi i Janowi Stępniowi spór o zapłacenie 150 złr. m. k. Ponieważ pobyt pozwanego Ludwika Stępnia wiadomy nie jest, ustanawia się na żądanie powódki na jego koszt i niebezpieczeństwo pan Jacenty Wroński jako kurator i wzywa się niniejszym edyktem Ludwika Stępnia, ażeby kuratorowi swoje dowody udzielił, lub też innego zastępcę sądowi przedstawił.

Do rozprawy oznacza się dzień na 10go sierpnia 1868.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 23. czerwca 1868.

(1536) **Edykt.** (1)

L. 26068. C. k. sąd krajowy we Lwowie Wolfowi Wittlin niniejszym edyktem czyni wiadomo, że w skutek prośby Felicyi Nowaczyńskiej uchwałą z d. 9. listopada 1867 do l. 60781 wykreślenie odmownej uchwały w stanie biernym sumy 691 duk., 3 zł. 24 kr. m. k. na dobrach Dytiatycze i Ostrów ciążącej dozwolone zostało.

Gdy miejsce pobytu Wolfa Wittlin jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niego p. adwokata krajowego Dra. Natkisa z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra Fraenkla za kuratora ustanowił, któremu ta uchwała tabularna się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. maja 1868.

(1506) **Edykt.** (1)

Nro. 631. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu w załatwieniu odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego z 28. grudnia 1867 do l. 72072 dozwoloną przez nazwany sąd krajowy sprzedaż przymusową dóbr Harklowy z przyległościami Knurów i Szlemberg w Galicyi obwodzie Sądeckim położonych, pani Antoniny Krobickiej własnych, — rozpisuje niniejszem w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa kredytowego galicyjskiego w kapitałach 3764 złr. 17 kr. i 2771 złr. 72 kr. w. a. z dniem 1. stycznia 1866 należących wraz z prowizyą 4% od tego samego dnia liczyć się mającą i z prowizyą zwłoki po 4% z nadzwyczajnym dodatkiem po 2%, od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 228 złr. 37½ kr. w. a. od dnia 1. stycznia 1866, tudzież 70 złr. w. a. od dnia 1. lipca 1865 zalegających za każdą pojedynczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia liczyć się mającą i kosztów w kwocie 32 złr. 40 kr. w. a. zaprzyznanych, z wyznaczeniem dwóch terminów, to jest na 10. września 1868 i na 15. października 1868, każdą razą o godzinie 10tej z rana, która się odbędzie w sądzie obwodowym w Nowym Sączu pod warunkami następującemi:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 15.210 złr. wal. austr.

W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1521 złr. w. a. bądź w gotowe bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu w gazecie urzędowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wszakże Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadyum.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Wyciąg tabularny mogą licytanci w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć lub w odpisie podnieść.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, a to Feliksa Czérskiego i masę spadkową Maryi Czérskiej, i wierzycieli któryzby z prawami swemi po dniu 19. lipca 1867 i z pretensyami swojemi weszli do tabli krajowej na te dobra, niemniej wierzycieli tych którymby uchwała obecna licytacyę dozwalająca lub późniejsze uchwały w postępowaniu tem egzekucyjnem zapaść mogące z jakiegobądź powodu w należytym czasie albo też wcale doręczone być nie mogły, — przez niniejszy edykt i przez kuratora do bronienia praw ich w osobie tutejszosądowego adwokata pana Bersona z zastępstwem p. adwokata Micewskiego równocześnie im nadanego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 3. czerwca 1868.

(1522) **Edykt.** (1)

Nro. 1221. C. k. sąd powiatowy w Brzostku wiadomo czyni, że p. Stanisław Bochnak pod dniem 21. maja r. b. do l. 1221 przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Jakóbowi Ujejskiemu, lub w razie jego śmierci przeciw nieznajomym z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom tegoż — pozew o ekstabulacyę prawa hypoteki sumy 400 złr. w. w. z odsetkami po 4% ze stanu biernego realności pod l. k. 50 w Brzostku położonej wniósł i pomocy sądowej dopraszał się, w skutek czego do rozprawy ustnej termin na dzień 12. października 1868, godzinę 9tą rano postanowiony został.

Wzywa się przeto wymienionych pozwanych, aby na powyższym terminie lub osobiście stanęli, albo też ustanowionemu niniejszem dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie pana Porfira Zieniewicza z zastępstwem p. Jana Opielowskiego potrzebne do ich obrony dokumenta udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możliwych środków prawnych do obrony użyli, albowiem w razie przeciwnym wszelkie z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 25. maja 1868.

(1540) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 24614. Zu besetzen ist: die Controlorsstelle bei dem Hauptzollamte II. Classe in Tarnów in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährl. 735 fl., freier Wohnung oder Quartiergeld und Cautionspflicht.

Gesuche sind insbesondere unter Nachweisung der Prüfung aus dem Zollverfahren und der Waarenkunde und der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction

Lemberg, am 3. Juni 1868.

(1527) **Edict.** (1)

Nro. 36006. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Marcus Halpern mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Johann Sonnenberg gegen denselben unter dem 5. Juli 1868 zur hierger. Zahl 36006 eine Wechselklage wegen Zahlung 25 fl. öst. W. eingebracht habe, worüber unter dem Heutigen die Zahlungsauflage erflossen ist.

Da der Wohnort der belangten Marcus Halpern nicht bekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 6. Juli 1868.

Edykt.

Nro. 36006. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Marka Halpern, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Jana Sonnenberg z dnia 5. Lipca 1868 do l. 36006 uchwałą z dnia 6. lipca 1868 do l. 36006 nakaz płatniczy na sumę wekslową 25 złr. — w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Hönigsmann doręczonym został.

Lwów, dnia 6. lipca 1868.

(1519) **Edykt.** (2)

Nro. 11516. C. k. sąd krajowy Krakowski jako sąd handlowy zawiadamia p. Leona Chrzanowskiego, że przeciw niemu p. Abraham Eliasz Pitzele pod dniem 2. lipca 1868 do l. 11516 wniósł pozew o zapłacenie sumy wekslowej 848 złp. z pn., w skutek którego wydany został nakaz zapłaty tejże sumy w 3 dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Biesiadeckiego kuratorem nieobecnego Leona Chrzanowskiego ustanowił i temuż nakaz zapłaty doręczyć polecił.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanego, aby potrzebne środki obrony ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie obrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w razie bowiem przeciwnym wyniknę z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. lipca 1868.

Doniesienia prywatne.

(1493) **Uwiadomienie.** (3)

Z powodu niezbędnych i naglących reparacyj lokalności tak kancelaryjnych jakoteż depozytowych Zakładu zastawniczego lwowskiego ormiańsk. **„Pii Montis“**, zostaną wszelkie czynności w tem Zakładzie zawieszone od dnia 18go do 26go lipca 1868, w którychto dniach zastawy ani przyjmowane, ani wydawane nie będą.

Lwów, dnia 1. lipca 1868.

Od Dyrekcyi zakładu zastawniczego „Pii Montis.“

Z c. k. galic. drukarni rządowej.